

Hohtoa hiihtoon

Talouselämä-lehden päätoimittaja Pekka Seppänen kirjoittaa meheviä kolumneja Pelin henki -palstallaan. Tässä kerrankin hän pohdiskeli keski-ikäisten miesten ”kuntourheilun” mielekkyyttä.

Hiihdetään ja juostaan ylipitkiä matkoja. Näytetään naapureille. Monet hyväkuntoisetkin ovat tuupertuneet ladun varteen. Miksei hiihdettäisi vain aikaa ja unohdettaisi matka!

Entinen Suomen pankin johtaja ja sittemmin menestynyt poliitikko Harri Holkeri oli kova hiihtäjä. Hän sivakoi muutama tuhat kilometriä talvessa. Suomen pankissa on tunnetusti muhkeat palkat, hyvät eläkkeet ja leppoiset työajat. Kyllähän niissä hommissa kelpaa hiihdellä.

Terävät toimittajat selvittivät kuitenkin tarkasti Holkerin talven kilometrit ja laskivat ulkoiluun kuluneen ajan. Silloin ei vielä juurikaan ollut valolatuja, joten hiihrettiin luonnonvalossa.

Tulos oli yllättävä. Holkeri oli hiihtänyt eräänäkin talvena niin paljon, että hänen oli ollut pakko käyttää kuntoiluun myös vapaa-aikaansa. No, Harri oli hyvä perässähiihtäjä. Hän hiihti kokoomuksen Kekkosen ikuisesta paitsiosta hallitukseen.

Mutta asiaan. Hiihdän minäkin. Useimpina talvina ja niin tänäkin vuonna. Nyt ponnistus sujui vain paljon ylevämmin. Hiihdimme aikaa.

Sukset oli taas laitettu huippukuntoon. Oli taas keksitty uusia suihkemaisia pitovoiteita. Ja kyllä piti, niin aamun pienessä pakkasessa kuin päivän paahtavassa paistesakin. Ensimmäisenä päivänä tuli kaksi tuntia täyteen ja toisena kokonaiset kolme. Välissä ehdimme vielä mäkeenkin.

Vaikka vauhtimme joidenkin veetyyliniekkojen mielestä varmaan oli surkeaa matelua, ehdimme aina taukopaikoille ajoissa. Luvatussa Maassa niin juomaa kuin munkkejakin riitti, ja terassin tanssimusiikki jäi pauhaamaan vielä lähdettyämme.

Martan lettupaikalla saavuimme myös ajoissa, ja meno oli parhaimmillaan. Lakkaletujen loppumisesta ei ollut pelkoa. Ehdimmepä vielä kämpillekin ajoissa. Ja mäkeen.

Suomalaista huippuhiihtoa tongitaan taas. Ministeri vaati selvityksiä ja hyväksyi kaalimaan pukin sepustukset. Mitään kummallista ei löytynyt. Me kyynikot luotamme kuitenkin tulevaisuuteen. Kyllä niistä entisistä kilpahiihtäjistä joku vielä kääntyy uskoon ja lavertelee kaiken.

No, nyt saamme keskittyä pari viikkoa lätkään. Siinä lajissa ei paljoa leivin jauheen perään huudella.

Päätoimittaja Pekka Seppänen lisää aina allekirjoituksensa alle määreen itsestään. Viittamassani jutussa se kuului. ”Jos kolumnin kirjoittaja ilmoittautuu maratonille, hänet on heti saatettava psykiatriseen hoitoon.”

pajen